

23 490

Ontwerpbesluiten Unie-Verdrag

Nr. 244

BRIEF VAN DE MINISTERS VAN JUSTITIE EN VOOR VREEMDELINGENZAKEN EN INTEGRATIE

Aan de Voorzitters van de Eerste en van de Tweede Kamer der
Staten-Generaal

Den Haag, 30 september 2002

Ter griffie van de Eerste en van de Tweede
Kamer der Staten-Generaal ontvangen op
30 september 2002. De wens dat de ontwerp-
besluiten uitdrukkelijke instemming behoeven
kan door of namens één van beide Kamers te
kennen worden gegeven uiterlijk op
15 oktober 2002.

Gelet op artikel 3 van de Rijkswet houdende goedkeuring van het Verdrag
van Amsterdam tot wijziging van het Verdrag betreffende de Europese
Unie (Stb. 1998, 737) bieden wij u bijgaand, mede namens de minister van
Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties, aan de geannoteerde agenda
en de thans beschikbare documenten voor de bijeenkomst van de Raad
Justitie en Binnenlandse Zaken op 14 en 15 oktober a.s.¹

U treft de meest recente teksten aan die beschikbaar zijn, met de
kanttekening dat hierover nog besprekingen gaande zijn en dat die
besprekingen mogelijk zullen leiden tot wijzigingen. Indien nieuwe
documenten beschikbaar komen, zullen wij u die zo spoedig mogelijk
doen toekomen.

De Minister van Justitie,
J. P. H. Donner

De Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
H. P. A. Nawijn

¹ Ter inzage gelegd bij het Centraal Informa-
tiepunt Tweede Kamer.

I JBZ-Raad

1. Goedkeuring van de voorlopige agenda

2. Goedkeuring van de lijst van A-punten

Vermoedelijk zullen de onderstaande punten als A-punten worden geagendeerd. De regering kan instemmen met deze onderwerpen.

2a. Besluit van de Raad over de toepassing van specifieke maatregelen inzake politieke en justitiële samenwerking ter bestrijding van terrorisme in het kader van artikel 4 van gemeenschappelijk standpunt van de Raad 2001/931/GBVB van 27 december 2001 betreffende de toepassing van specifieke maatregelen ter bestrijding van het terrorisme

document : 7 756/4/02 CATS 18 RELEX 50 REV 4 (NI)
verbindendheid : verbindend
aard van het besluit : besluit in de zin van artikel 34 tweede lid, onder c van het Unieverdrag

Tijdens de bijeenkomst van de Raad van 13 en 14 juni jl.¹ is over onderhavig besluit een politiek akkoord bereikt. Het besluit ziet op twee zaken, n.l. snelle behandeling van rechtshulpverzoeken en snelle informatieverschaffing tussen de lidstaten. Daarmee wordt inhoud gegeven aan de aanpak van de lijst van terroristische organisaties die tot nu toe vooral politiek van karakter was.

Het Europees Parlement heeft inmiddels een positief advies uitgebracht.

2b. Ontwerp-kaderbesluit van de Raad ter bestrijding van ernstige milieucriminaliteit

document : 55 525/01/ DROIPEN 113 ENV 678 (NI)
verbindendheid : verbindend
aard van het besluit : besluit in de zin van de artikel 34, tweede lid, onder b Unieverdrag

Dit ontwerp-kaderbesluit vloeit voort uit een Deens initiatief d.d. 1 februari 1999² om maatregelen te nemen met het oog op een Europese aanpak van milieucriminaliteit. Het verplicht de lidstaten ertoe de in het ontwerp omschreven opzettelijke en culpoze gedragingen strafbaar te stellen en daarop doeltreffende, evenredige en afschrikkende sancties te stellen. Deze strafbaarstellingen komen vrijwel geheel overeen met die van het in 1998 totstandgekomen verdrag van de Raad van Europa inzake de bescherming van het milieu met behulp van het strafrecht³. Ingevolge het kaderbesluit dienen de lidstaten voorts te voorzien in een regeling op grond waarvan rechtspersonen aansprakelijk kunnen worden gesteld voor milieudelicten en kunnen worden bestraft met doeltreffende sancties. Tot slot bevat het ontwerp-kaderbesluit nog bepalingen over uitlevering en de vestiging van rechtsmacht.

Over de inhoud van het ontwerp-kaderbesluit bereikte de Raad reeds op 15 maart 2001 een politiek akkoord.⁴ Tegelijkertijd presenteerde de Commissie evenwel een ontwerp-richtlijn die dezelfde materie betrof. De Commissie was van mening dat sanctionering van milieu-overtredingen tot de competentie van de eerste pijler behoorde. De opdracht van de Raad was vervolgens te bezien of elementen uit de ontwerp-richtlijn overgenomen konden worden in het ontwerp-kaderbesluit. Naar

¹ Zie voor de geannoteerde agenda en het verslag van deze bijeenkomst 23 490 nrs. 236, 237 en 239.

² PB EG C39 d.d. 11 februari 2000.

³ Verdrag van 4 november 1998, ETS no. 172.

⁴ Zie voor de geannoteerde agenda en het verslag van deze bijeenkomst van de Raad, 23 490 nrs. 187, 188, 189.

aanleiding van deze exercitie is het besluit nog op een enkel punt aangescherpt. Overigens bleek verder dat maar weinig lidstaten de Commissie steunden in haar pogingen om de strafrechtelijke bescherming van het milieu via het EG-verdrag te regelen. De Commissie maakte daarbij duidelijk, dat zij zich het recht voorbehoudt over deze kwestie het oordeel van het Hof van Justitie te vragen. Afgelopen zomer is in het Comité van permanente vertegenwoordigers het advies van het Europees Parlement over het besluit besproken en voor kennisgeving aangenomen. Reden daarvan vormde het feit dat het Europees Parlement evenals de Commissie van oordeel was dat het hier ging om een aangelegenheid die grotendeels via de eerste pijler geregeld zou moeten worden. Tussen de EU-lidstaten bestaat – zoals aangegeven – overeenstemming over de inhoud van het ontwerp. Thans is slechts de formele aanvaarding ervan aan de orde.

2c. Ontwerp-kaderbesluit tot versterking van het strafrechtelijk kader voor de bestrijding van de hulp bij illegale binnenkomst en illegaal verblijf en ontwerp-richtlijn tot omschrijving van de hulp bij illegale binnenkomst, illegaal verkeer en illegaal verblijf

document : 11 909/02 DROIPEN 59 MIGR 78 COMIX 503 (NI)
11 910/02 DROIPEN 60 MIGR 79 COMIX 504 (NI)
verbindendheid : verbindend
aard van het besluit : richtlijn in de zin van artikel 249 EG-verdrag en kaderbesluit in de zin van artikel 34, tweede lid onder b, Unieverdrag

Tijdens de bijeenkomst van de Raad op 28 en 29 mei 2001¹ heeft het Gemengd Comité overeenstemming bereikt over de ontwerp richtlijn en het ontwerp kaderbesluit.¹ De nog resterende (parlementaire) voorbehouden van sommige lidstaten zijn inmiddels opgeheven en thans is de weg vrij om de richtlijn en het kaderbesluit formeel aan te nemen.

2d. Elektronische uitwisseling van informatie tussen de rechtshandhavingsautoriteiten van de lidstaten; conclusies van de Raad

document : 11 394/02 ENFOPOL 99 COMIX 426 (En)
11 752/02 ENFOPOL 115 COMIX 495 REV 1 (En)
verbindendheid : niet verbindend
aard van het besluit : Raadsconclusies

De conclusies van de Raad hebben betrekking op de wenselijkheid van het doen uitvoeren van een studie om te bezien of het noodzakelijk is een bindend instrument aan te nemen inzake de elektronische uitwisseling van thans reeds uitgewisselde informatie tussen rechtshandhavingsdiensten, op basis van een hit/no hit systeem. De studie zou tevens helderheid moeten geven in de juridische operationele, financiële en technische aspecten van het eventueel aan te nemen bindend instrument. Het aanvankelijke voornemen van het Deense voorzitterschap was het indienen van een voorstel voor een bindend besluit van de Raad betreffende elektronische uitwisseling van informatie tussen rechtshandhavingsinstanties van de lidstaten en moest gezien worden als een eerste stap in de invoering van een centraal Europees strafregister dat onder andere vingerafdrukken en DNA-profielen bevat. Aangezien tijdens de besprekingen het Deense voorstel voor een bindend instrument niet haalbaar bleek wordt door het Deense voorzitterschap een voorstel voorgelegd met conclusies van de Raad dat een studie wordt verricht naar het nut en de noodzaak van een bindend instrument terzake.

¹ Zie voor de geannoteerde agenda en het verslag van deze bijeenkomst van de Raad, 23 490 nrs. 191, 192 en 195.

Nederland kan instemmen met deze conclusies. Voor Nederland is van essentieel belang dat onderzocht wordt welke informatie wordt uitgewisseld, voor welke feiten, op welke wijze en door welke bevoegde autoriteiten, alvorens tot een bindend instrument te besluiten.

2e. Besluit van de Raad waarbij de directeur van Europol een mandaat wordt verleend om onderhandelingen te voeren over een overeenkomst tussen Europol en Slowakije over informatie-uitwisseling

document : 11 649/02 EUROPOL 56 (NI)
verbindendheid : niet verbindend
aard van het besluit : besluit tot goedkeuring dat er geen beletselen zijn om de onderhandelingen aan te gaan inzake een overeenkomst over de uitwisseling van persoonsgegevens.

Ingevolge artikel 1, vijfde lid, van het Raadsbesluit van 27 maart 2000¹ tot machtiging van de directeur van Europol om onderhandelingen aan te knopen over overeenkomsten met derde staten of niet aan de EU gerelateerde instanties, heeft de directeur van Europol een uitdrukkelijke machtiging van de Raad nodig om onderhandelingen aan te knopen over de uitwisseling van de persoonsgegevens met de in het Raadsbesluit van 27 maart 2000 genoemde derde staten en organisaties. De Raad besluit over de verstrekking van een dergelijke machtiging nadat het gemeenschappelijk controle-orgaan advies heeft uitgebracht over een door de Raad van Bestuur van Europol voorgelegd rapport over de wetgeving en de praktijk met betrekking tot de bescherming van persoonsgegevens in de desbetreffende derde staat respectievelijk bij de betrokken internationale organisatie. Wat betreft de hier genoemde derde staten (zie ook onder agendapunten 2f, 2g, 2h, 2i, 2j) zijn de rapporten uitgebracht en is het gemeenschappelijk controle-orgaan tot de conclusie gekomen dat er uit een oogpunt van dataprotectie geen beletselen zijn om de onderhandelingen over de uitwisseling van persoonsgegevens te starten. Nederland sluit zich bij dat standpunt aan en gaat akkoord met de gevraagde machtiging.

2f. Besluit van de Raad waarbij de directeur van Europol een mandaat wordt verleend om onderhandelingen te voeren over een overeenkomst tussen Europol en Litouwen over informatie-uitwisseling

document : 11 651/02 EUROPOL 58 (NI)
verbindendheid : niet verbindend
aard van het besluit : besluit tot goedkeuring dat er geen beletselen zijn om de onderhandelingen aan te gaan inzake een overeenkomst over de uitwisseling van persoonsgegevens

Verwezen wordt naar de annotatie onder agendapunt 2e.

2g. Besluit van de Raad waarbij de directeur van Europol een mandaat wordt verleend om onderhandelingen te voeren over een overeenkomst tussen Europol en Bulgarije over informatie-uitwisseling

document : 11 650/02 EUROPOL 57 (NI)
verbindendheid : niet verbindend

¹ PBC 106 d.d. 13 april 2000.

aard van het besluit : besluit tot goedkeuring dat er geen beletselen zijn om de onderhandelingen aan te gaan inzake een overeenkomst over de uitwisseling van persoonsgegevens.

Verwezen wordt naar de annotatie onder agendapunt 2e.

2h. Besluit van de Raad waarbij de directeur van Europol een mandaat wordt verleend om onderhandelingen te voeren over een overeenkomst tussen Europol en Canada over informatie-uitwisseling

document : 11 647/02 EUROPOL 55 (NI)
verbindendheid : niet verbindend
aard van het besluit : besluit tot goedkeuring dat er geen beletselen zijn om de onderhandelingen aan te gaan inzake een overeenkomst over de uitwisseling van persoonsgegevens.

Zie de annotatie onder agendapunt 2e.

2i. Besluit van de Raad waarbij de directeur van Europol een mandaat wordt verleend om onderhandelingen te voeren over een overeenkomst tussen Europol en Cyprus over informatie-uitwisseling

document : niet beschikbaar
verbindendheid : niet verbindend
aard van het besluit : besluit tot goedkeuring dat er geen beletselen zijn om de onderhandelingen aan te gaan inzake een overeenkomst over de uitwisseling van persoonsgegevens.

Verwezen wordt naar de annotatie onder agendapunt 2e.

2j. Besluit van de Raad waarbij de directeur van Europol een mandaat wordt verleend om onderhandelingen te voeren over een overeenkomst tussen Europol en Letland over informatie-uitwisseling

document : niet beschikbaar
verbindendheid : niet verbindend
aard van het besluit : besluit tot goedkeuring dat er geen beletselen zijn om de onderhandelingen aan te gaan inzake een overeenkomst over de uitwisseling van persoonsgegevens.

Verwezen wordt naar de annotatie onder agendapunt 2e.

2k. Ontwerp van een toelichtend rapport bij het Protocol bij de Overeenkomst van 29 mei 2000 betreffende de wederzijdse rechtshulp in strafzaken tussen de lidstaten van de Europese Unie

document : 5 568/4/02 COPEN 8 COMIX 48 rev 4 (En)
verbindendheid : n.v.t.
aard van het besluit : vaststelling toelichtend rapport

Dit punt betreft de vaststelling van een toelichtend rapport bij het op 16 oktober 2001 totstandgekomen Protocol bij de Overeenkomst betreffende de wederzijdse rechtshulp in strafzaken tussen de lidstaten van de Europese Unie van 29 mei 2000¹. Dit protocol beoogt te voorzien in aanvullende maatregelen op het gebied van de wederzijdse rechtshulp in strafzaken, in het bijzonder ter bestrijding van de georganiseerde criminaliteit, het witwassen van geld en de financiële criminaliteit. Het protocol voorziet in het bijzonder in een verplichting voor lidstaten tot het verstrekken van informatie over bankrekeningen van verdachte (rechts)personen, tot het verschaffen van bijzonderheden over verrichte banktransacties en tot het volgen van transacties via een bankrekening gedurende een bepaalde periode. Wetsvoorstellen ter goedkeuring en ter uitvoering van dit Protocol zijn reeds ingediend.²

2l. Ontwerp-besluit van de Raad inzake de declassificatie van enkele delen van het Handboek SIRENE

document	:	12 152/02 SIS 63 SIRENE 53 COMIX 520	(NI)
verbindendheid	:	n.v.t.	
aard van het besluit	:	besluit tot declassificatie van (gedeelten van) het Handboek SIRENE	

Iedere bij het SIS aangesloten Schengenstaat beschikt over een SIRENE bureau, dat dient ter menselijke ondersteuning van het nationale geautomatiseerde SIS systeem. De te volgen procedures en de aan de organisatie van de SIRENE's ten grondslag liggende beginselen zijn in gemeenschappelijke regels vastgelegd in het SIRENE Handboek. Met het oog op de transparantie van de EU regelgeving en in het bijzonder met het oog op de toetreding van nieuwe staten tot de EU wordt voorgesteld het Handboek te declassificeren. Uitgesloten hiervan zullen zijn paragraaf 2.3 en de bijlagen 1, 2, 3, 4, 5 en 6. Deze zullen geclassificeerd worden als «Restreint EU». Paragraaf 2.3 bevat gegevens betreffende locaties van SIRENE bureaus en de genoemde bijlagen verschaffen gedetailleerde informatie inzake technische procedures.

2m. SIRENE fase-II en Helpdesk voor 2000; verantwoording van de rekeningen over 2001

document	:	11 995/02 SIS 59 SIRENE 51 COMIX 510	(NI)
		10 714/02 SIS 50 SIRENE 44 COMIX442	(NI)
verbindendheid	:	n.v.t.	
aard van het besluit	:	besluit tot het verlenen van kwijting voor de uitvoering van de betreffende begrotingen.	

Overeenkomstig artikel 25 van het financieel reglement voor SIRENE fase II en de Helpdesk en overeenkomstig artikel 46 van het financieel reglement voor SISNET, heeft het Raadssecretariaat van de EU de jaarrekeningen en financiële balanssen opgemaakt. De rekeningen zijn toegezonden aan de (Europese) Rekenkamer, die over zijn bevindingen verslag heeft gedaan.

SIRENE fase II droeg zorg voor de informatie uitwisseling tussen de centrale autoriteiten inzake visumverlening alsmede voor het SIRENE berichtenverkeer. Dit systeem is medio 2001 opgevolgd door het SISNET dat sedert medio 2002 ook zorg draagt voor het transport van de SIS gegevens. De Helpdesk is een controle-instrument inzake het SIS gegevensverkeer.

De bijdrage van Nederland over 2001 voor SIRENE fase II/Helpdesk bedroeg 29 117 Euro en voor SISNET was geen betaling verschuldigd vanwege nog resterende middelen voor SIRENE fase II.

¹ 2000, C 197/1.

² II 2001–2002, 28 352 (R1721) en 28 353.

De lidstaten wordt verzocht de Secretaris-Generaal en de plaatsvervangend Secretaris-Generaal van de Raad kwijting te verlenen voor de uitvoering van de begrotingen.

2n. Aanbeveling voor een besluit van de Raad om de Commissie te machtigen om onderhandelingen te openen met het oog op de aanneming van een verdrag tot wijziging van het Verdrag van Lugano van 16 september 1988 betreffende de rechterlijke bevoegdheid en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken

document : 11 773/02 JUR 343 JUSTCIV 122 (NI)
11 964/02 JUSTCIV 131(RESTREINT)¹ (En)
verbindendheid : niet verbindend
aard van het besluit : aanbeveling inzake een besluit van de Raad waarbij machtiging wordt verleend om onderhandelingen te openen met het oog op aanneming van een verdrag tot wijziging van het Verdrag van Lugano.

De rechterlijke bevoegdheid in burgerlijke en handelszaken en de erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in dit soort zaken is voor de lidstaten van de EU geregeld in het Verdrag van Brussel van 27 september 1968 (EEX). In 1988 is met de EVA-landen het Verdrag van Lugano gesloten, dat een identieke inhoud heeft. Tussen 1997 en 1999 zijn er zowel tussen de lidstaten als met de Lugano-staten onderhandelingen geweest en afgerond om beide verdragen te herzien. Als gevolg van de inwerkingtreding van het Verdrag van Amsterdam op 1 mei 1999 is de herziening van het EEX voortgezet in onderhandelingen over een EG-verordening, de zgn. Brussel-I verordening.² Deze verordening is op 1 maart 2002 in werking getreden. De onderhandelingen over de herziening van het Lugano-verdrag zijn aangehouden tot de inwerkingtreding van de Brussel-I verordening.

Thans wordt een onderhandelingsmandaat voorgesteld. Knelpunt rond dit mandaat is de vraag of er een exclusieve bevoegdheid van de Gemeenschap dan wel een gedeelde bevoegdheid tussen Gemeenschap en lidstaten is. Met een ruim aantal lidstaten meent Nederland dat er hier sprake is van gedeelde competentie, met name op het terrein van de erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen van andere rechters dan die van EU-lidstaten.

2o. Ratificatie van Haags Kinderbeschermingsverdrag 1996; Ontwerp-besluit van de Raad om de lidstaten te machtigen het Haags Kinderbeschermingsverdrag te ondertekenen (Verdrag van Den Haag van 1996)

document : 9 435/02 JUSTCIV 84 (NI)
11 841/02 JUSTCIV 127 (En)
verbindendheid : n.v.t.
aard van het besluit : machtiging tot ondertekening

¹ Dit document is ter vertrouwelijke kennisgeving aan de Kamer voorgelegd. (Ter vertrouwelijke inzage gelegd, alleen voor de leden, bij het Centraal Informatiepunt).

² Verordening 44/2001 van 22 december 2000; zie PB L 12 d.d. 16 januari 2001 en PB L 302 d.d. 24 november 2001.

³ Trb. 1997, 299.

Op 19 oktober 1996 is in het kader van de Haagse Conferentie voor Internationaal Privaatrecht tot stand gekomen het Verdrag inzake de bevoegdheid, het toepasselijke recht, de erkenning, de tenuitvoerlegging en de samenwerking op het gebied van ouderlijke verantwoordelijkheid en maatregelen ter bescherming van kinderen³ Het verdrag is inmiddels in werking getreden. Verdragspartijen zijn Tsjechië, Slowakije, Monaco,

Letland en Marokko. Het verdrag is in 1997 voor het Koninkrijk onder-tekend, maar nog niet geratificeerd. Spoedige ratificatie wordt wenselijk geacht.

Ten tijde van de totstandkoming van het verdrag werd in Brussel onderhandeld over een verdrag inzake de bevoegdheid en de erkenning van beslissingen in huwelijkszaken en inzake ouderlijke verantwoordelijkheid ten aanzien van gemeenschappelijke kinderen. Dat verdrag, dat in 1997 gereed kwam, is na de totstandkoming van het Verdrag van Amsterdam omgezet in de verordening «Brussel II»¹ welke verordening met ingang van 1 maart 2001 in werking is getreden. De verordening heeft met betrekking tot een kleine categorie beslissingen die onder het verdrag vallen externe bevoegdheid van de EG doen ontstaan. Dit betekent dat de lidstaten niet langer de vrijheid hebben zelfstandig te beslissen het verdrag te ratificeren.

De Commissie heeft te kennen gegeven het wenselijk te achten dat de EG tot het verdrag toetreedt. In het verdrag is geen toetredingsclausule opgenomen. Het ontwerp-besluit strekt ertoe dat de lidstaten het verdrag ondertekenen «in het belang van de Gemeenschap». Bij de ondertekening van het verdrag zou een verklaring moeten worden afgelegd, die erop neerkomt dat de lidstaten onderling beslissingen zullen erkennen en ten uitvoer leggen overeenkomstig de criteria van de verordening «Brussel II». Beoogd wordt aldus te vermijden dat een additioneel protocol bij het verdrag tot stand zou moeten worden gebracht, waardoor de inwerking-treding van het verdrag onnodig zou worden vertraagd. Aangehecht is een in de notulen van de Raad op te nemen verklaring waarin wordt gewezen op het verband met de lopende onderhandelingen over het Commissievoorstel voor een verordening inzake ouderlijke verantwoorde-lijkheid² en waarin de Commissie wordt uitgenodigd in verband daarmee tijdig een concept-besluit inzake de ratificatie van het verdrag aan de Raad voor te leggen.

2p. Aanbeveling voor een besluit van de Raad om de Commissie te machtigen om onderhandelingen aan te gaan met de Haagse Conferentie voor Internationaal Privaatrecht betreffende de voorwaarden en bepalingen inzake de toetreding van de Europese Unie

document	:	5 657/02 JUSTCIV 10 RESTREINT ³	(En)
		11 842/02 JUSTCIV 128RESTREINT ⁴	(En)
verbindendheid	:	niet verbindend	
aard van het besluit	:	aanbeveling inzake een besluit van de Raad waarbij machtiging wordt verleend om onderhandelingen te openen met de Haagse Conferentie	

Artikel 65 van het EG-verdrag kent aan de Gemeenschap belangrijke regelgevende bevoegdheden toe op het gebied van internationaal privaatrecht. In de afgelopen jaren zijn door de Commissie op dit gebied tal van projecten op stapel gezet en zijn reeds verscheidene verordeningen tot stand gebracht. Deze activiteit betekent dat de internationale organisatie die zich vanouds met de eenmaking van het internationaal privaatrecht bezighoudt – de meer dan een eeuw geleden opgerichte Haagse Conferentie voor Internationaal Privaatrecht – op regionaal niveau een grote concurrent heeft gekregen. Dit heeft geleid tot een versnelling van de reeds in gang gezette ontwikkeling van de Haagse Conferentie in de richting van mondialisatie. Ook heeft het geleid tot een bezinning over mogelijkheden van onderlinge afstemming en samenwerking tussen de beide organisaties. In 2001 heeft het Zweedse Voorzitterschap tijdens een

¹ Vo (EG) nr 1347/2000, PB L 160 dd. Juni 2000.

² doc. COM (2002)222 def. d.d. 3 mei 2002, zie BNC fiche 22 112 nr. 240.

³ Dit document is ter vertrouwelijke kennisgeving aan de Kamer voorgelegd. (Ter vertrouwelijke inzage gelegd, alleen voor de leden, bij het Centraal Informatiepunt).

⁴ Dit document is ter vertrouwelijke kennisgeving aan de Kamer voorgelegd. (Ter vertrouwelijke inzage gelegd, alleen voor de leden, bij het Centraal Informatiepunt).

beleidsvergadering van de Haagse Conferentie kenbaar gemaakt dat toetreding van de EG tot de Haagse Conferentie wenselijk wordt geacht. Met het voorgenomen Raadsbesluit wordt de eerste formele stap in het toetredingsproces gezet. Het houdt in dat aan de Secretaris-Generaal van de Haagse Conferentie een brief wordt toegezonden, waarin deze wordt uitgenodigd onderhandelingen van de lidstaten van de Haagse Conferentie te organiseren over de voorwaarden en modaliteiten voor toetreding van de EG. Verder wordt de Commissie gemachtigd namens de EG in de onderhandelingen op te treden met inachtneming van enige onderhandelingsrichtnoeren.

2q. Aanbeveling voor een besluit van de Raad om de Commissie te machtigen om onderhandelingen aan te gaan inzake een nieuw Protocol tot Aanvulling van het Internationale Verdrag tot de instelling van een fonds voor de vergoeding van schade door verontreiniging door olie, 1992

document : 7 752/02 JUSTCIV 44 ENV 209 MAR 49 RES-TREINT¹ (NL)
verbindendheid : niet verbindend
aard van het besluit : aanbeveling voor een besluit van de Raad om de Commissie te machtigen onderhandelingen aan te gaan

Nederland kan vooralsnog op inhoudelijke gronden niet met dit punt instemmen. Het onderwerp is thans nog in het Comité van permanente vertegenwoordigers in bespreking. Het is thans niet zeker of dit punt als A-punt gehandhaafd zal blijven.

De lidstaten van de EG zijn, met uitzondering van de «land-locked» staten Luxemburg en Oostenrijk, partij bij het Aansprakelijkheids- en Fondsverdrag uit 1992 en derhalve lidstaat van het Internationaal Olieschadefonds (IOPC-Fund). In reactie op enkele grote schadegevallen is in het kader van de IOPC en de Internationale Maritieme Organisatie (IMO) gewerkt aan de mogelijkheid van een aanvullende vergoeding ten opzichte van de verdragen uit 1992. Hiertoe is een protocol onderhandeld dat de instelling van een aanvullend internationaal schadefonds regelt. Toetreding tot het aanvullende schadefonds staat alleen open voor staten die partij zijn bij het IOPC. Op zijn beurt staat het IOPC weer alleen open voor staten die partij zijn bij het Aansprakelijkheidsverdrag van 1992. De Gemeenschap kan bij de huidige tekst van die verdragen niet toetreden. Gelet op de bedoeling van het aanvullende fonds is het cruciaal dat daarvoor geen andere regels gelden dan voor het bestaande fonds. Het gaat immers niet om andere schadegevallen, maar uitsluitend om de beschikbaarheid van een extra hoeveelheid geld voor dezelfde gevallen. De tekst van het Protocol is aanvaard in de Algemene Vergadering van het IOPC Fund en in de Juridische Commissie van de IMO, waarbij de Europese Commissie als waarnemer aanwezig was. De IMO heeft reeds een diplomatieke conferentie bijeengeroepen voor aanneming van het Protocol voor mei 2003.

De Europese Commissie heeft ongeveer gelijktijdig met het werk aan het Protocol een voorstel gedaan voor een Verordening met een zelfde doel als het hierboven genoemde Protocol. In de Transportraden van april en juni 2001 is echter afgesproken dat dit voorstel vooralsnog niet actief zal worden vervolgd zolang er voortgang zit in de totstandbrenging van het Protocol in IMO-verband en dat de lidstaten daartoe een Common Approach zullen hanteren. De Commissie stelt zich nu op het standpunt, dat de regels van het Protocol inzake jurisdictie, erkenning en tenuitvoerlegging (die in het ontwerp-Protocol gelijkkluidend zijn aan die van het

¹ Dit document is ter vertrouwelijke kennisgeving aan de Kamer voorgelegd. (Ter vertrouwelijke inzage gelegd, alleen voor de leden, bij het Centraal Informatiepunt).

basisverdrag) zoveel mogelijk in overeenstemming moeten zijn met de Verordening «Brussel I».¹ Verder bepleit de Commissie exclusieve onderhandelingsbevoegdheid ten aanzien van (de verdere inhoud van) het Protocol.

Uit een advies van de Juridische Dienst van de Raad blijkt, dat de Gemeenschap exclusieve bevoegdheid heeft voor die elementen uit het Protocol die raken aan Verordening «Brussel I». Voor alle andere kwesties ligt de bevoegdheid echter bij de lidstaten. Er is derhalve sprake van een gemengde bevoegdheid.

Desondanks is het onwenselijk om de Commissie een onderhandelingsmandaat te geven. Er bestaat groot (inhoudelijk) bezwaar tegen de wens van de Commissie de regels van het Protocol zoveel mogelijk in overeenstemming brengen met Verordening «Brussel I». Dit zou er toe leiden dat voor het Aanvullende Fonds andere regels gaan gelden dan voor het basisverdrag ten aanzien van jurisdictie, erkenning en tenuitvoerlegging, hetgeen de goede werking daarvan zou frustreren. Gekomen zou moeten worden tot een oplossing zoals bereikt in het kader van het Protocol van het Verdrag van Parijs inzake Nucleaire schade, waarbij de Gemeenschap accepteert dat, uitsluitend in de lidstaten die reeds bij het onderliggende verdrag partij zijn, voor het Protocol op dit punt dezelfde regels gelden als voor het onderliggende verdrag. Ook in dit geval zijn daarvoor goede en objectieve redenen aan te voeren, die alle scharnieren om de gedachte dat de goede werking van een bestaand schadevergoedingsregime, dat voor alle EU-kuststaten geldt en als zodanig door «Brussel I» onverlet wordt gelaten, niet in gevaar moet worden gebracht. Het feit dat de door de Gemeenschap dan aanvaarde afwijking van de Verordening «Brussel I» niet in de gehele Gemeenschap geldt, moet dan op de koop toe worden genomen.

2r. Besluit van de Raad om de Commissie te machtigen om te onderhandelen in het kader van het UNIDROIT-verdrag en de Intergouvernementele Organisatie voor het Internationale Spoorwegvervoer (OTIF) over een Protocol betreffende specifieke vraagstukken in verband met rollend materieel voor de spoorwegen bij het Verdrag over Mobiel materieel.

document : 9 363/02 JUSTCIV 81 TRANS 156 RESTREINT²
(NI)
verbindendheid : niet verbindend
aard van het : machtiging van de Commissie tot het voeren van
besluit : onderhandelingen over bovengenoemd Protocol

Het eind 2001 te Kaapstad tot stand gekomen UNIDROIT-verdrag roept een internationaal zekerheidsrecht in het leven in verband met de financiering van groot mobiel materieel van verschillende typen. De gedachte is dat als financiers een extra waarborg hebben in de vorm van een internationale zekerheid, zij tegen aantrekkelijker voorwaarden leningen kunnen verstrekken. Het Verdrag bevat een aantal basisregels, die nader kunnen worden uitgewerkt in afzonderlijke protocollen voor verschillende typen materieel. Tegelijk met het Verdrag is reeds een protocol tot stand gekomen met betrekking tot luchtvaartuigen en onderdelen van luchtvaartuigen.

¹ Verordening 44/2001 van 22 december 2000; zie PB L 12 d.d. 16 januari 2001 en PB L 302 d.d. 24 november 2001.

² Dit document is ter vertrouwelijke kennisgeving aan de Kamer voorgelegd. (Ter vertrouwelijke inzage gelegd, alleen voor de leden, bij het Centraal Informatiepunt).

Evenals het verdrag bevat het thans aan de orde zijnde protocol hoofdzakelijk regels van materieel recht, maar daarnaast enige regels van internationaal privaatrecht. Raakvlakken met communautaire regelgeving zijn gelegen in de regels inzake rechtsmacht (raakvlak met de Verordening

«Brussel I»,¹ en in de regels betreffende internationale insolventie (raakvlak met de Insolventieverordening)².

Het voorliggende concept-mandaat vertoont gelijkenis met het mandaat dat vorig jaar werd vastgesteld in verband met de onderhandelingen over het UNIDROIT-verdrag en het luchtvaartprotocol. Het voorziet in de opnemng van een clause die toetreding van de EG tot het protocol mogelijk maakt. Met betrekking tot de inhoud van het protocol bevat het een aantal onderhandelingsinstructies die – kort samengevat – hierop neerkomen dat het protocol verenigbaar moet zijn met de desbetreffende bepalingen van de genoemde verordeningen toe te passen.

2s. Collectieve evaluatie; landenrapport Bulgarije

document	:	8 607/01 EVAL 14 ELARG 147 REV 1 RESTREINT ³	(En)
		8607/01 EVAL 14 ELARG 147 REV 1 EXT 1 RESTREINT ⁴	(En)
verbindendheid	:	n.v.t.	
aard van het besluit	:	kennisnemen betreffende landenrapport	

De werkgroep Collectieve Evaluatie van de Raad van de Europese Unie is ingesteld op basis van een gemeenschappelijk optreden van 29 juni 1998 tot vaststelling van een mechanisme voor collectieve evaluatie van de inwerkingtreding, de toepassing en de daadwerkelijke uitvoering door de kandidaat-lidstaten van het acquis van de Europese Unie op het gebied van Justitie en Binnenlandse Zaken. De informatie over de vorderingen en resultaten van de aanpassing van de kandidaat-lidstaten aan het JBZ-acquis wordt in vertrouwelijke landenrapporten – die ter kennisneming aan de Raad en de Tweede Kamer worden aangeboden – neergelegd. Deze rapporten spelen een rol bij de vaststelling van de gemeenschappelijke standpunten van de Europese Unie over de overneming en toepassing van het JBZ-acquis. In de rapporten wordt het gehele JBZ-acquis behandeld, te weten: grensbewaking, asiel en migratie, politie en douane, justitie, mensenrechten en corruptie.

Tot nu toe heeft de Raad kennis genomen van een eerste reeks landenrapporten over alle kandidaat-lidstaten en van een tweede, bijgewerkte en herziene, reeks landenrapporten over een achttal kandidaat-lidstaten. Aan de Raad wordt het landenrapport inzake Bulgarije ter kennisneming voorgelegd. Het betreft een herziene versie van het landenrapport van 21 november 2000. Geconcludeerd wordt dat Bulgarije steeds verder vordert in het overnemen van het JBZ-acquis en dat de aandacht derhalve ligt op de implementatie ervan, met name op de volgende gebieden: politie, douane, justitie alsmede de mensenrechten. Daarbinnen ligt een duidelijk accent op de verbetering van de administratieve capaciteit en de communicatie tussen de verschillende uitvoerende diensten als ook het bestrijden van de corruptie.

Na het rapport inzake Bulgarije zullen nog volgen de herziene rapporten inzake Litouwen, Letland en Malta.

2t. Ontwerp-resolutie van de Raad inzake burgerlijke bescherming in de buitengebieden, eilanden en ontoegankelijke regio's binnen de Europese Unie

document	:	10 862/1/02 PROCIV 50 FSTR 13	(En)
verbindendheid	:	niet verbindend	

¹ Vo (EG) 44/2001), PB EG L 12 d.d. 16 januari 2001.

² Vo (EG) 1346/2000, PB EG L 160 d.d. 30 juni 2000.

³ Dit document is ter vertrouwelijke kennisneming aan de Kamer voorgelegd. (Ter vertrouwelijke inzage gelegd, alleen voor de leden, bij het Centraal Informatiepunt).

⁴ Dit document is ter vertrouwelijke kennisneming aan de Kamer voorgelegd. (Ter vertrouwelijke inzage gelegd, alleen voor de leden, bij het Centraal Informatiepunt).

aard van het : resolutie
besluit

Dit voorstel stond als a-punt op de agenda van de Raad van 13 en 14 juni jl.¹, doch werd door een parlementair voorbehoud van een van de lidstaten van de agenda gehaald. Verwacht wordt dat dit parlementaire voorbehoud in oktober a.s. zal zijn opgeheven.

Het voorstel is gericht op een verbetering van en meer aandacht voor de civiele bescherming van Europese burgers die in de ultraperifere, insulaire, afgelegen (of dunbevolkte) regio's wonen of deze bezoeken. Rekening dient te worden gehouden met de sociaal-economische situatie van sommige van die gebieden ten opzichte van de rest van de Europese Unie en met de extra kosten die nodig zijn om tot een veiligheidsniveau te komen dat gelijkwaardig is aan dat van andere gebieden van de Unie.

Aangezien civiele bescherming in de eerste plaats de verantwoordelijkheid is van de lidstaten hebben enkele lidstaten – waaronder Nederland – aangedrongen meer gebruik te maken van de reeds bestaande programma's op het terrein van civiele bescherming. Het voorstel heeft niet geleid tot nieuwe financiële consequenties.

Met betrekking tot de verbetering van genoemde gebieden, worden de lidstaten uitdrukkelijk verzocht meer gebruik te maken van reeds bestaande programma's als INTERREG III, dat financiële hulp kan bieden aan regio's en het reeds bestaande actieprogramma civiele bescherming.

B-punten

3. Besluit van de Raad tot vaststelling van een regeling voor de evaluatie van de nationale stelsels van rechtsregels en de handhaving op het gebied van de bestrijding van terrorisme

document : 8 811/2/02 ENFOPOL 61 CATS 25 COTER 18 REV 3
(F)
verbindendheid : verbindend
aard van het : besluit in de zin van artikel 34, eerste lid, onder c
besluit : van het Unieverdrag

Ter uitvoering van conclusie 15 van de Raad van 20 september 2001² heeft het toenmalige Spaans Voorzitterschap een voorstel gedaan voor het ontwikkelen van een mechanisme om de nationale stelsels van rechtsregels en de handhaving op het terrein van de bestrijding van terrorisme te evalueren. Het betreft een voorstel voor een procedure voor wederzijdse beoordeling («peer evaluation»). Nederland kan met het voorstel akkoord gaan als duidelijk is dat de regeling zich inderdaad alleen beperkt tot handhaven internationale afspraken die binnen nationale wetgeving uitgevoerd moeten worden.

De eerste evaluatieronde zou uiterlijk eind 2002 gereed moeten zijn. Dit zal niet lukken omdat het Europees Parlement pas medio oktober met een advies komt. Om toch aan de opdracht van de Raad van 20 september 2001 te kunnen voldoen is door het Deens voorzitterschap een vragenlijst ontwikkeld die thans door de Lidstaten wordt beantwoord.

¹ Zie voor de geannoteerde agenda en het verslag van deze bijeenkomst 23 490 nrs. 236, 237 en 239.

² Zie voor de geannoteerde agenda en het verslag van deze bijeenkomst, 23 490 nr. 200 en 202.

4. Besluit van de Raad houdende wijziging van het statuut voor de personeelsleden van Europol

document	:	12 121/02 EUROPOL 65	(NI)
		11 680/02 EUROPOL 59	(NI)
		10 947/02 EUROPOL 51	(NI)
		9566/02 EUROPOL 43+COR 1	(NI)
verbindendheid	:	n.v.t.	
aard van het besluit	:	oriënterend debat	

Drie gebeurtenissen in 2001 hebben ertoe geleid dat België het voortouw heeft genomen bij het ontwerpen van een Annex bij het bestaande Europol Personeelsstatuut waarbij is voorzien in een regeling van

- de procedure voor de selectie van kandidaten voor de functie van directeur en adjunct-directeur;
- de beëindiging van het dienstverband met de onder a genoemde functionarissen;
- disciplinaire onderzoeken en het treffen van eventuele disciplinaire maatregelen tegen de onder a genoemde functionarissen.

Allereerst bleek, toen de Raad van Bestuur van Europol de mogelijke gevolgen besprak van fraude bij aanbestedingen door Europol ten behoeve van ICT, dat tegen de verantwoordelijke adjunct-directeur geen disciplinair onderzoek kon worden ingesteld, omdat niet is voorzien in een procedure voor een dergelijk onderzoek ten aanzien van de directeur en de adjunct-directeuren.

De tweede aanleiding was de vervulling van de vacature die door het vertrek van de Italiaanse adjunct-directeur was ontstaan en de daarbij gevolgde procedure. Op grond van een afspraak uit 1998 tussen de ministers en marge van de Raad, zou Spanje deze vacature vervullen.

Inmiddels is door België, Luxemburg en Nederland een voorstel formeel aan de Raad voorgelegd. Dit is neergelegd in document Europol 43.

Wat betreft de selectie van kandidaten voor de functie van directeur respectievelijk adjunct-directeur van Europol wordt in dit voorstel voorzien in een open procedure, het horen van de kandidaten door een selectiecommissie en het opstellen door de Raad van Bestuur van een lijst met drie kandidaten ten behoeve van de besluitvorming in de Raad.

Met betrekking tot het derde punt, namelijk de verschillende vormen van beëindiging van het dienstverband en de disciplinaire maatregelen alsmede de daarbij te volgen procedure is een aantal bepalingen opgenomen dat in essentie is ontleend aan hetzij het EG-Personeelsstatuut hetzij het Personeelsstatuut van de Europol functionarissen. Vervolgens is met name bij het regelen van de procedure rekening gehouden met de positie die de betrokken functionarissen innemen. Uiteraard blijft de beslissing over de eventuele beëindiging van het dienstverband voorbehouden aan de Raad. De beslissing over het nemen van disciplinaire maatregelen anders dan die van ontslag ligt deels bij de directeur, namelijk ten opzichte van de adjunct-directeuren wat betreft de schriftelijke waarschuwing en de reprimande, en voor het overige bij de Raad van Bestuur. Er is voorzien in een disciplinaire commissie.

Het voorstel past nadrukkelijk ook in het streven van Nederland om de kwaliteit van het management van Europol zoveel mogelijk te waarborgen.

Inmiddels heeft een eerste bespreking van het Benelux-voorstel plaatsgevonden in het Comité artikel 36. Daarbij kwam alleen de selectieprocedure aan de orde aan de hand van een drietal door het Voorzitterschap geformuleerde opties (document Europol 51). De eerste optie in dat document is de selectieprocedure die in het Benelux-voorstel is vervat. Een integrale bespreking van het Benelux-voorstel heeft nog niet plaatsgevonden.

Het Voorzitterschap beoogt met de agendering tijdens de bijeenkomst van de Raad in oktober a.s. te komen tot een conclusie over de gewenste vorm van de nieuwe selectieprocedure.

De Nederlandse voorkeur gaat daarbij – uiteraard – uit naar de eerste optie, die een kleine aanpassing heeft ondergaan in de versie van Europol 65. Deze procedure is naar het oordeel van de regering het meest geschikt om te komen tot de selectie van de meest geschikte kandidaat voor een functie in de directie van Europol.

5. Kaderbesluit van de Raad inzake de bestrijding van corruptie in de particuliere sector

document : 12 249/02 DROIPEN 64 (En)
verbindendheid : verbindend
aard van het besluit : kaderbesluit in de zin van artikel 34, tweede lid, onder b van het Unieverdrag

Het ontwerp-kaderbesluit strekt tot onderlinge aanpassing van de strafrechtelijke bepalingen van de EU-lidstaten betreffende corruptie in de privé-sector (private corruptie). Materieel wordt ermee beoogd het in 1998 tot stand gekomen gemeenschappelijk optreden inzake corruptie in de privé-sector om te zetten in een Kaderbesluit, gelet op het verplichtend karakter van laatstgenoemd instrument. De opbouw van het ontwerp-kaderbesluit sluit aan bij die van andere (ontwerp) kaderbesluiten. Dit houdt in dat er bepalingen in zijn opgenomen over met name de strafbaar te stellen gedragingen, deelnemingsvormen, sancties, aansprakelijkheid van rechtspersonen en jurisdictie.

Nederland staat positief tegenover het instrument; onderlinge aanpassing van de strafrechtelijke bepalingen inzake private corruptie vergemakkelijkt de strafrechtelijke samenwerking tussen de lidstaten, hetgeen de bestrijding van private corruptie bevordert. Nederland acht het instrument zinvol vanwege de verplichtendheid ervan, alsmede omdat nog niet alle lidstaten het Verdrag van de Raad van Europa inzake de strafrechtelijke bestrijding van corruptie hebben geratificeerd. Naar het zich thans laat aanzien behoeft de Nederlandse wetgeving ter implementatie van het Kaderbesluit geen, of slechts op een technisch onderdeel, aanpassing.

6. Kaderbesluit van de Raad inzake de confiscatie van opbrengsten van misdrijven, alsmede van de daarbij gebruikte hulpmiddelen en de door middel daarvan verkregen voorwerpen

document : 12 250/02 DROIPEN 65 (En)
: 11 945/02 DROIPEN 61 (NI)
: 11 461/02 DROIPEN 56 (NI)
verbindendheid : verbindend
aard van het besluit : kaderbesluit in de zin van artikel 34, tweede lid, onder b van het Unieverdrag

Nederland staat positief tegenover het Deense initiatief om te komen tot een kaderbesluit inzake de confiscatie van opbrengsten van misdrijven, alsmede van de daarbij gebruikte hulpmiddelen en de door middel daarvan verkregen voorwerpen.

Het ontwerp kaderbesluit bouwt wat de confiscatie betreft voort op het

Verdrag van de Raad van Europa van 8 november 1990¹ inzake het witwassen, de opsporing, de inbeslagneming en de confiscatie van opbrengsten van misdrijven en het kaderbesluit inzake het witwassen van geld, de identificatie, bevrozing, inbeslagneming en confiscatie van hulpmiddelen en van opbrengsten van misdrijven². Het ontwerp kaderbesluit beoogt enerzijds de confiscatieverplichtingen voor de lidstaten vast te leggen in een horizontaal instrument en anderzijds de confiscatiemogelijkheden te verruimen.

De belangrijkste toegevoegde waarde van het kaderbesluit is gelegen in artikel 3, dat voorziet in de mogelijkheid van confiscatie van vermogensbestanddelen die niet afkomstig zijn van het misdrijf waarvoor een veroordeling heeft plaatsgevonden. Onze ontnemingswetgeving voorziet in een dergelijke verruiming.

Voor de verdere onderhandelingen over het ontwerp kaderbesluit wenst het voorzitterschap een antwoord van de Raad op de vraag of, en zo ja, in welke mate ruimere confiscatiemogelijkheden moeten worden gecreëerd. Daartoe heeft het drie richting gevende vragen geformuleerd. Nederland is voornemens de vragen als volgt te beantwoorden:

1. Voor de bestrijding van zware criminaliteit moet worden voorzien in de mogelijkheid van confiscatie van andere vermogensbestanddelen van de verdachte dan die welke afkomstig zijn van het strafbare feit waarvoor hij is veroordeeld, wanneer komt vast te staan dat die andere vermogensbestanddelen wederrechtelijk of met wederrechtelijke middelen zijn verkregen.
2. Bevestigende beantwoording van de vraag suggereert de instemming met een zekere verlichting van de bewijslast voor het OM of zelfs met omkering van de bewijslast. Naar Nederlands recht is het aan de rechter om te beoordelen of al dan niet aannemelijk is dat de verdachte andere vermogensbestanddelen wederrechtelijk of met wederrechtelijke middelen heeft verkregen. Hij komt tot zijn oordeel op basis van de gegevens uit het vooronderzoek en uit hetgeen ter terechtzitting naar voren is gekomen. Het OM zal ter adstructie van zijn vordering feiten en omstandigheden moeten aandragen die het verkrijgen van wederrechtelijk genoten voordeel naar zijn oordeel aannemelijk maken. De verdediging zal het tegendeel aannemelijk proberen te maken. De rechter is vrij in de waardering van hetgeen van beide zijden naar voren is gebracht.
3. Er bestaat een voorkeur het kaderbesluit te beperken tot confiscatie van aan de verdachte toebehorende vermogensbestanddelen. Er is geen aanleiding om het kaderbesluit uit te breiden tot confiscatie juist onder de partner van de verdachte. Als al tot een verruiming tot andere personen zou moeten overgegaan, dan onder de strikte voorwaarde dat de ander wist of redelijkerwijs had kunnen vermoeden dat het aan hem of haar overgedragen bezit van misdrijf afkomstig was.

7. Voorstel voor een kaderbesluit van de Raad inzake de bestrijding seksuele uitbuiting van kinderen en van kinderpornografie

document	:	9 140/02 DROIPEN 32 REV 1 32 MIGR 43	(En) ³
		8 135/02 DROIPEN 26 MIGR 35	(En)
verbindendheid	:	verbindend	
aard van het besluit	:	kaderbesluit in de zin van artikel 34, tweede lid, onder b van het Unieverdrag	

Dit voorstel is eerder besproken tijdens de bijeenkomsten van de Raad op 6 en 7 december 2001 en 25 en 26 april jl.⁴ In de geannoteerde agenda voor de bijeenkomst van de Raad op 13 en 14 juni 2002 is aangegeven

¹ Trb 1990/172.

² PB EG L 182 d.d. 5 juli 2001.

³ Beide documenten zijn met de geannoteerde agenda voor de bijeenkomst van de Raad van 13 en 14 juni jl. meegezonden, zie 23 490 nr. 236.

⁴ Zie voor de geannoteerde agenda en het verslag van deze bijeenkomsten van de Raad, 23 490 nrs. 231, 232, 233 en 235.

welke problemen Nederland heeft met enkele onderdelen van de harmonisatie van sancties.¹ Dit agendapunt is vervolgens komen te vervallen.

Nederland is nog steeds van oordeel dat seksuele minderjarigheid van het slachtoffer geen vereiste zou moeten zijn voor de toepasselijkheid van sanctieniveau 3 (minimum maximumstraffen tussen 5 en 10 jaar) op de in artikel 5, tweede lid, onderdeel c, omschreven strafbare feiten, gepleegd onder strafverzwarende omstandigheden. Nederland moet evenwel vaststellen dat het nog steeds alleen staat in zijn wens om artikel 5, tweede lid, aan te passen.

Besluitvorming over dit kaderbesluit hangt mede af van de uitkomsten van de bespreking van het hierna onder agendapunt 8 genoemde kaderbesluit inzake drugs.

8. Voorstel voor een kaderbesluit van de Raad betreffende de vaststelling van minimumvoorschriften met betrekking tot de bestanddelen van strafbare feiten en met betrekking tot straffen op het gebied van de illegale drugshandel

document : 9 718/1/02 DROIPEN 37 COEDROGUE 45 REV 1 (NI)²
verbindendheid : verbindend
aard van het besluit : kaderbesluit in de zin van artikel 34, tweede lid, onder b van het Unieverdrag

Het in mei 2001 door de Commissie ingediende kaderbesluit Illegale Drugshandel heeft als doel de minimumvoorschriften met betrekking tot de bestanddelen van strafbare feiten ten aanzien van drugs te harmoniseren en te komen tot minimale strafmaxima in de lidstaten van de Unie. Het kaderbesluit voorziet voor Nederland in een verhoging van de verschillende strafmaten voor een aantal drugsdelicten. Daar voor Nederland de strafmaat voor strafbare handelingen ten aanzien van kleine hoeveelheden softdrugs (tot 30 gram) disproportioneel verhoogd zou moeten worden werd door het vorige Spaanse voorzitterschap een voorstel ingediend die het lidstaten mogelijk zou maken een lagere maximumstraf in te stellen dan de strafmaat voorgeschreven door het kaderbesluit, voor zover het strafbare handelingen betrof ten aanzien van kleine hoeveelheden softdrugs. Hierdoor zou het niet nodig zou zijn de Nederlandse strafmaat voor strafbare handelingen met kleine hoeveelheden softdrugs (tot 30 gram) met een factor 18 (van 1 maand naar 18 maanden) te verhogen.

Tijdens de bijeenkomst van de Raad op 13 en 14 juni jl.³ heeft Nederland het standpunt ingenomen dat alleen met het kaderbesluit zou kunnen worden ingestemd mits dit compromisvoorstel aangenomen zou worden. Nederland stond uiteindelijk alleen toen bleek dat het voorstel van het voorzitterschap ten aanzien van kleine hoeveelheden softdrugs voor sommige andere lidstaten niet aanvaardbaar was.

Het Deens voorzitterschap heeft aangegeven met een nieuw compromisvoorstel te willen komen, waardoor er in de Raad mogelijk overeenstemming over het kaderbesluit zou kunnen worden bereikt. Zodra de inhoud van dit compromisvoorstel bekend is zult u hierover in de aanvullende geannoteerde agenda nader worden geïnformeerd.

9. Kaderbesluit van de Raad inzake de toepassing van het beginsel van wederzijdse erkenning van geldelijke sancties

document : 11 758/02 COPEN 47 (NI)
verbindendheid : verbindend

¹ Zie voor de geannoteerde agenda en het verslag van deze bijeenkomst van de Raad 23 490 nrs. 236 en 237 en 238.

² Dit document is met het verslag van de bijeenkomst van de Raad van 13 en 14 juni jl. meegezonden, zie 23 490 nr. 239.

³ Zie voor de geannoteerde agenda en het verslag van deze bijeenkomst 23 490 nrs 236, 237 en 238.

aard van het besluit : besluit in de zin van artikel 34 tweede lid onder b van het Unieverdrag

De onderhandelingen aangaande dit ontwerp-kaderbesluit duren nog voort op het moment van verzending van deze geannoteerde agenda en hebben betrekking op een aantal punten, waarvan de belangrijkste de volgende zijn.

Wat betreft het toepassingsbereik ligt, tot tevredenheid van Nederland, consensus binnen handbereik over het opnemen, naast strafrechtelijke sancties, van administratieve sancties. Daaronder vallen in elk geval sancties opgelegd ter zake van verkeersovertreden, met dien verstande dat beroep op een ook in strafzaken bevoegde rechter open dient te staan. Deze beperking is ontleend aan de Schengen uitvoeringsovereenkomst en vloeit voort uit de rechtsbasis van dit kaderbesluit (Titel VI Unieverdrag). Inmiddels bestaat overeenstemming over de vraag in hoeverre naast rechterlijke autoriteiten ook centrale instanties betrokken kunnen zijn bij het toezenden, ontvangen en tenuitvoerleggen van de wederzijds te erkennen beslissingen.

Nog geen overeenstemming bestaat over artikel 4, waarin de gevallen zijn opgesomd waarin aanleiding kan bestaan voor het niet-erkennen en niet-tenuitvoerleggen van een toegezonden geldelijke sanctie. Een van die gevallen betreft het ontbreken van de dubbele strafbaarheid (artikel 4, tweede lid, onderdeel b). Nederland behoort tot de lidstaten die in beginsel streven naar de handhaving van het principe van dubbele strafbaarheid. Echter een meerderheid der lidstaten kan zich vinden in de thans voorgestelde tekst, waarin het vereiste van dubbele strafbaarheid alleen kan worden ingeroepen indien de desbetreffende feiten zijn gepleegd buiten het grondgebied van de staat waar de geldboete is opgelegd. Temeer daar Nederland een minderheidspositie inneemt, vraagt deze kwestie bijzondere aandacht. Vanuit een oogpunt van Europese integratie is het wenselijk dat geldboetes op een eenvoudige manier kunnen worden geïnd. Voor zover het gaat om het innen van de opgelegde geldelijke sanctie zelf zou enige souplesse kunnen worden betracht, ook wanneer het in voorkomend geval gaat om geldboetes opgelegd terzake van feiten die in het tenuitvoerleggende land niet strafbaar zijn gesteld. Nederland zou kunnen instemmen met de voorgestelde inperking van het vereiste van dubbele strafbaarheid in dit instrument voor zover het gaat om inningshandelingen. Kan evenwel geen succesvolle inning van het verschuldigde bedrag plaatsvinden, dan zou van het opleggen van vervangende hechtenis of van een andere alternatieve sanctie moeten worden afgezien, indien niet aan het vereiste van dubbele strafbaarheid is voldaan. In dat geval rijst de vraag of het niet strijdig met onze openbare orde is om jegens een persoon in Nederland een (vervangende) (vrijheids)straf ten uitvoer te leggen voor iets dat naar Nederlands recht niet strafbaar is. Aangezien het kaderbesluit daartoe ook niet verplicht, is het mogelijk dat de verdere onderhandelingen over dit ontwerp-kaderbesluit, met inachtneming van het bovenstaande, leiden tot een voor Nederland.

10. Ontwerp-besluit van de Raad inzake opsporing en vervolging van oorlogsmisdrijven, volkerenmoorden en misdrijven tegen de menselijkheid

document : 11 562/02 CRIMORG 68 REV 1 (NI)
verbindendheid : verbindend in de zin van artikel 34, tweede lid, onder c van het Unieverdrag.
Unieverdrag

aard van het : politiek akkoord
besluit

Het Deense Voorzitterschap heeft een ontwerp opgesteld voor een besluit van de Raad inzake opsporing en vervolging van oorlogsmisdrijven, misdrijven tegen de menselijkheid en soortgelijke misdrijven¹. Dit ontwerp-besluit bouwt voort op het op Nederlands initiatief tot stand gekomen besluit van de Raad van 13 juni jl. tot instelling van een Europees netwerk van aanspreekpunten inzake personen die verantwoordelijk zijn voor genocide, misdrijven tegen de menselijkheid en oorlogsmisdrijven². Het ontwerp-besluit, waarvan de laatst bekende versie u toegaat als bijlage bij deze geannoteerde agenda, is inmiddels een aantal malen op ambtelijk niveau besproken.

Nederland is op hoofdlijnen voorstander van de totstandkoming van het onderhavige besluit, omdat het naar zijn mening een toegevoegde waarde heeft ten opzichte van het eerdergenoemde besluit van de Raad van 13 juni jl. De toegevoegde waarde is naar de mening van Nederland in het bijzonder gelegen in het uitgangspunt van het ontwerp-besluit dat de immigratieautoriteiten en de justitiële autoriteiten binnen een lidstaat intensief moeten samenwerken bij de opsporing en vervolging van oorlogsmisdadigers. Dat sluit nauw aan bij de in Nederland bestaande samenwerking tussen de IND en het Openbaar Ministerie op dit vlak. Nederland hecht er wel sterk aan dat het uiteindelijke besluit benadrukt dat beide instanties afzonderlijke verantwoordelijkheden hebben, die strikt van elkaar gescheiden moeten blijven. Daarnaast onderschrijft Nederland de in het ontwerp-besluit neergelegde noodzaak van nauwe samenwerking tussen de justitiële autoriteiten in de verschillende lidstaten onderling. Sommige lidstaten hebben daarentegen twijfels geuit over de toegevoegde waarde van het ontwerp-besluit of bezwaren geopperd tegen de daardoor noodzakelijke aanpassing van hun wetgeving. De Commissie is van mening dat niet alle aspecten van het ontwerp-besluit onder de werkingssfeer van Titel VI, Unieverdrag vallen, maar de Juridische Dienst van de Raad heeft aangegeven dat daarvoor uiteindelijk het (in deze strafrechtelijke) doel van het instrument bepalend is.

Tijdens de lunch zal de Raad een onderhoud hebben met mevrouw Carla del Ponte, de hoofdaanklager van het Joegoslavië-Tribunaal. Het voorzitterschap stuurt aan op de totstandkoming van een politiek akkoord voorafgaande aan dit onderhoud. Het Europees Parlement dient overigens nog advies uit te brengen, alvorens het besluit definitief kan worden vastgesteld.

11. Voorstel voor een richtlijn van de Raad tot verbetering van de toegang tot de rechter bij grensoverschrijdende zaken, door middel van gemeenschappelijke minimumvoorschriften betreffende rechtsbijstand en andere financiële aspecten van civiele procedures

document : 11 890/02 JUSTCIV 130 (NI)
verbindendheid : verbindend
aard van het : richtlijn in de zin van artikel 249 EG-Verdrag
besluit

De richtlijn beoogt in geval van grensoverschrijdende geschillen op civielrechtelijk terrein te bewerkstelligen dat gemakkelijker en sneller rechtsbijstand kan worden verleend in de lidstaat waar de zaak wordt behandeld. Het voorstel geeft uitvoering aan het door de Commissie

¹ Pb. C 223 van 19 september 2002.

² Pb L 167 van 26 juni 2002, p. 1. Zie ook het verslag van de bijeenkomst van de Raad van 13 juni 2002, 23 490 nr. 238.

opgestelde Groenboek over rechtsbijstand in burgerlijke zaken dat in maart 2000 is uitgebracht.

Het voorstel zal leiden tot uitbreiding van de mogelijkheden waarin gesubsidieerde rechtsbijstand kan worden verkregen. Op dit moment kan gesubsidieerde rechtsbijstand worden verkregen indien er een Nederlands belang is. Dit vereiste zal onder de richtlijn niet langer van toepassing zijn in grensoverschrijdende zaken.

Opdat de reikwijdte van de gesubsidieerde rechtsbijstand niet te ver wordt opgerekt is het voor Nederland van belang dat de richtlijn zich niet uitstrekt tot degenen die een beroep of bedrijf uitoefenen. In het Nederlandse rechtstelsel wordt aan deze groep geen rechtsbijstand verleend, aangezien bedrijfsproblemen worden geacht tot het bedrijfsrisico te behoren. Gelet op de huidige stand van zaken wordt verwacht dat op dit punt de reikwijdte overeenkomstig het Nederlandse standpunt zal worden aangepast.

Een tweede punt betreft de mogelijkheid om geen gesubsidieerde rechtsbijstand te hoeven verlenen ingeval het om een gering (financieel) belang gaat. Op dit moment is de tekst van de richtlijn daar nog niet duidelijk over. Mochten deze beide punten niet tot tevredenheid worden geregeld, dan zal de regering overwegen steun aan de richtlijn te onthouden.

12. Openbaar debat inzake de gewijzigde ontwerp-richtlijn van de Raad betreffende minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus alsmede inzake de ontwerp-richtlijn van de Raad betreffende de voorwaarden inzake toegang en verblijf van onderdanen van derde landen met het oog op studie of andere doeleinden

document : 10 279/02 ASILE 33 (NI)
verbindendheid : verbindend
aard van het besluit : richtlijn in de zin van artikel 249 EG-Verdrag

Er is geen nieuw document beschikbaar voor dit agendapunt. Het Commissie-voorstel voor de ontwerp-richtlijn verblijf met oog op studie of andere doeleinden verschijnt pas begin oktober. Voor de ontwerp-richtlijn van de Raad betreffende minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus heeft de Europese Commissie een gewijzigd voorstel ingediend. Dit gewijzigde voorstel is tot op heden nog niet besproken.

Het voorzitterschap lijkt voornemens om voor de behandeling van dit agendapunt tijdens de Raad van oktober 2002 de Commissie te verzoeken om een presentatie te geven over beide richtlijnen. De lidstaten zullen in de gelegenheid gesteld worden om hun eerste vragen te stellen over deze twee in de toekomst te behandelen richtlijnen.

13. Informatie van de Commissie betreffende readmissie-overeenkomsten

document : niet beschikbaar
verbindendheid : n.v.t.
aard van het besluit : kennisnemen verslag van de Commissie

De Europese Commissie zal verslag uitbrengen over de stand van zaken en de voorstellen voor verdere behandeling van de terug- en overname overeenkomsten waarover momenteel wordt onderhandeld. Daarnaast zal de Commissie verslag uitbrengen over de stand van zaken van nieuwe mandaten voor onderhandelingsrichtsnoeren met China, Turkije, Algerije en Albanië.

De Europese Raad van Sevilla in juni jl. heeft aangegeven dat de sluiting van terug- en overname overeenkomsten waarover onderhandelingen gaande zijn te versnellen en nieuwe onderhandelingsrichtsnoeren goed te keuren.

Op dit moment zijn er 7 mandaten door de Raad verleend aan de Europese Commissie met richtsnoeren voor onderhandelingen inzake de afsluiting van terug- en overname overeenkomsten. Het betreft hier mandaten voor Marokko, Rusland, Pakistan, Sri Lanka, Hong Kong, Macau en de Oekraïne.

In november 2001 is terug- en overname overeenkomst met Hong Kong door partijen geparafeerd. In mei 2002 is de terug- en overname overeenkomst met Sri Lanka door partijen geparafeerd. Het ontwerp-besluit voor de Raad voor de officiële ondertekening van de overeenkomst met Hong Kong is op 24 september jl. door Raad aangenomen en het ontwerp-besluit voor de ondertekening met Sri Lanka is in voorbereiding.

De onderhandelingen met Macau zijn in een afrondende fase en voorzien wordt dat nog dit jaar de overeenkomst geparafeerd kan worden. De onderhandelingen met Pakistan zijn nog niet aangevangen, dit in verband met de situatie in de regio. Met Rusland en Marokko zijn nog geen officiële onderhandelingen aangevangen en worden voorbereidende gesprekken gevoerd. Met de Oekraïne worden de eerste onderhandelingen op korte termijn gestart.

De Raad van 25 en 26 april jl.¹ criteria aangenomen op basis waarvan toekomstige landen kunnen worden aangewezen waarmee terug- en overname overeenkomsten worden onderhandeld. Op basis hiervan heeft de Raad in de Commissie verzocht om onderhandelingsmandaten op te stellen voor China, Algerije, Albanië en Turkije.

De Commissie heeft aangegeven dat nog dit najaar de ontwerpbesluiten voor de onderhandelingsmandaten voor China, Albanië, Algerije en Turkije aan de Raad worden aangeboden.

Nederland is voorstander om de lopende onderhandelingen inzake terug- en overname te versnellen en zal daar aandacht voor blijven vragen. Daarnaast is Nederland voorstander van een spoedige mandaatverlening aan de Commissie voor de nieuwe onderhandelingsmandaten voor China, Albanië, Algerije en Turkije.

14. Voorstel voor een verordening voor de criteria en mechanismen ter bepaling welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek van onderdanen van derde landen

document : 12 154/02 ASILE 44 (En)
verbindendheid : verbindend
aard van het : verordening in de zin van artikel 249 EG-Verdrag
besluit

¹ Zie voor de geannoteerde agenda en het verslag van deze bijeenkomst van de Raad, 23 490 nrs. 231–235.

De ontwerpverordening beoogt uitvoering te geven aan artikel 63 EG-Verdrag en wil criteria bepalen voor de vaststelling van de verantwoordelijkheid voor de behandeling van de asielprocedure. De ontwerpverordening volgt in wezen dezelfde systematiek als de Overeenkomst van Dublin, die zij wordt geacht te vervangen.

Het voorstel beoogt te voorkomen dat misbruik van de asielprocedure wordt gemaakt doordat dezelfde persoon gelijktijdig of achtereenvolgens in verschillende lidstaten asiolverzoeken indient. In de ontwerpverordening is een aantal verbeteringsvoorstellen opgenomen om de geconstateerde tekortkomingen en onnauwkeurigheden van de Overeenkomst van Dublin te verhelpen, alsmede het systeem aan te passen aan de ontwikkelingen in het kader van de totstandbrenging van een ruimte zonder binnengrenzen.

Het voorzitterschap doet een aantal compromisvoorstellen voor verschillende belangrijke bepalingen in de ontwerpverordening, zoals de volgorde van de criteria illegale binnenkomst en illegaal verblijf, de humanitaire clausule en de lengte van de termijnen. Nederland acht het van belang dat de termijnen zo kort mogelijk worden gehouden en dat sancties op het overschrijden van deze termijnen behouden blijven. Het compromisvoorstel is een stap in de goede richting. Tevens stemt Nederland in met opname ontwerpverordening van illegale binnenkomst en illegaal verblijf als zelfstandige, maar naast elkaar gestelde criteria zonder hiërarchische verhouding tot elkaar ter bepaling van de verantwoordelijkheid van een Lidstaat.

15. Voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende minimumnormen voor de erkenning en de status van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchtelingen of als personen die anderszins internationale bescherming behoeven

document : 12 148/02 ASILE 43 (En)
12 199/02 ASILE 45 (En)
verbindendheid : verbindend
aard van het besluit : richtlijn in de zin van artikel 249 EG-Verdrag

De ontwerp-richtlijn voorziet in het vaststellen van minimumnormen voor de erkenning en de status van personen die internationale bescherming aanvragen als vluchteling of als begunstigen van de subsidiaire beschermingsstatus. Het voorstel is één van de Gemeenschapsinitiatieven inzake asiel en beoogt de verwezenlijking van een Gemeenschappelijk Europees Asielstelsel op de langere termijn overeenkomstig de conclusies van de Europese Raad in Tampere in 1999. In deze conclusies is neergelegd dat dit toekomstig communautair instrument gebaseerd moet zijn op een volledige niet-restrictieve toepassing van het Verdrag van Genève om te garanderen dat niemand wordt teruggestuurd naar het land van vervolging teneinde het beginsel van non-refoulement te handhaven. Het voorstel vormt een eerste stap naar dit uiteindelijke doel van een Gemeenschappelijk Asielstelsel en is erop gericht dat in alle Lidstaten een minimumniveau van bescherming wordt geboden aan degenen die bescherming behoeven en om de ongelijkheden tussen de wetgevingen en de praktijk in de Lidstaten te verminderen.

De Raad zal zich buigen over de reikwijdte van het begrip subsidiaire bescherming. Het betreft hier de bepalingen van art. 2 (e) in samenhang met art. 15. Tijdens de informele Raad van 13 en 14 september jl.¹ meende de meerderheid van de Lidstaten dat subsidiaire bescherming zich dient te beperken tot internationale verplichtingen. Nederland deelt deze opvatting

¹ Zie voor de geannoteerde agenda van deze bijeenkomst van de Raad Kamerstukken 23 490 nr. 141 en brief kenmerk 5188033/02/BIZ d.d. 28 september 2002.

en benadrukt dat de definitie eenduidig zal moeten zijn om verschil in interpretatie te voorkomen.

16. Voorstel voor een richtlijn van de Raad tot vaststelling van minimumnormen voor de opvang van asielzoekers in de lidstaten

document : 9 098/02 ASILE 28 (NI)
verbindendheid : verbindend
aard van het besluit : richtlijn in de zin van artikel 249 EG-Verdrag

In april 2002 is er tijdens de JBZ-Raad een politiek akkoord bereikt over de Richtlijn minimumnormen voor de opvang van asielzoekers. Met de richtlijn wordt beoogd de opvangvoorzieningen in de lidstaten op een vergelijkbaar peil te brengen. Dit onder meer ter vermindering van secundaire asielstromen (het doorreizen van asielzoekers naar andere lidstaten) binnen de EU-lidstaten.

Momenteel heeft een lidstaat bezwaar tegen één bepaling in de richtlijn, te weten het artikel dat betrekking heeft op het verrichten van arbeid. Het bezwaar heeft betrekking op de vraag of er wel voldoende rechtsgrond bestaat om de toegang tot de arbeidsmarkt van asielzoekers in procedure in de richtlijn te regelen. De Juridische Dienst heeft echter geoordeeld dat de EU bevoegd is om regels te stellen ten aanzien van toegang tot de arbeidsmarkt voor asielzoekers. Gegeven het oordeel van de Juridische Dienst en de positie van de overige lidstaten zal Nederland zijn steun verlenen in de bespreking van de ontwerp-richtlijn gericht op een spoedige aanname.

17. Voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende de status van langdurig ingezetenen onderdanen van derde landen

document : 8 237/01 MIGR 33 (NI)
11 360/02 MIGR 72 (NI)
verbindendheid : verbindend
aard van het besluit : richtlijn in de zin van artikel 249 EG-Verdrag

Met dit voorstel beoogt de Europese Commissie de rechtspositie van onderdanen van derde landen die langdurig in een lidstaat verblijven meer in overeenstemming te brengen met de positie van onderdanen van de lidstaten. Om te waarborgen dat onderdanen van derde landen eerlijk worden behandeld en goed kunnen integreren moet een gemeenschappelijke status voor langdurig ingezetenen worden ingesteld.

Nederland staat positief ten opzichte van het voorstel te komen tot harmonisatie van de status van onderdanen van derde landen die langdurig legaal en ononderbroken in een lidstaat hebben verbleven. Nederland stelt zich op het standpunt dat het wenselijk is te streven naar het creëren van een uniforme status voor langdurig ingezetenen in de EU die vergelijkbaar is met die van onderdanen van de lidstaten zodat hun integratie in die lidstaat van ontvangst en in de EU wordt gegarandeerd.

Bij de onderhandelingen over de ontwerp-richtlijn heeft Nederland zich voorstander getoond van het voorstel van de Commissie om de status van langdurig verblijvende derdelander na een periode van 5 jaar legaal en ononderbroken verblijf in een lidstaat te verlenen. Deze periode valt samen met de periode waarna een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd in het Nederlandse vreemdelingenrecht kan worden verkregen. Een

langere periode acht Nederland vanuit het oogpunt van integratie ongewenst.

Op basis van het voorstel van de Commissie worden de volgende voorwaarden gesteld aan het verkrijgen van de status van langdurig ingezetene: (1) beschikken over voldoende middelen van bestaan, (2) een ziektekostenverzekering en (3) het niet vormen van een bedreiging voor de openbare orde of binnenlandse veiligheid. Nederland acht het van belang dat de lidstaten de verlening van de status van langdurig verblijvende derdelander kunnen koppelen aan een integratievereiste en pleit voor het toevoegen van een integratievereiste aan de voorwaarden voor het verkrijgen van de status van langdurig verblijvende derdelander. Nederland heeft, samen met Duitsland en Oostenrijk, ter zake een voorstel ingediend.

18. Integratie van onderdanen van derde landen

document : nog niet beschikbaar
verbindendheid : niet bekend
aard van het : niet bekend
besluit

Tijdens de Informele Raad te Kopenhagen op 13 en 14 september jl.¹ is het onderwerp integratie wegens tijdgebrek niet uitvoerig aan de orde geweest. De uitwisseling heeft zich vooral geconcentreerd op een voorstel van het voorzitterschap in te stemmen met nationale contactpunten en de uitwisseling van informatie tussen de lidstaten. Het voorzitterschap wil tijdens de Raad van 14 en 15 oktober a.s. dit onderwerp wederom aan de orde stellen. Hierbij wordt in ieder geval beoogd een besluit te nemen over het instellen van contactpunten en het uitwisselen van informatie. Nederland staat hier positief tegenover. Nederland ziet dit echter wel slechts als een eerste – zij het belangrijke – stap op weg naar meer integratiebeleid op EU-niveau. Nederland acht een bredere discussie nodig. Het opstellen van Europese algemene uitgangspunten over integratie is daarbij een belangrijk streven. Op dit moment is het document dat het voorzitterschap aan de Raad zal leggen nog niet duidelijk. Mogelijk wordt een discussiestuk voorgelegd dat gelijk is op het discussiedocument dat tijdens de informele Raad ter bespreking voorlag. Alsdan zal overeenkomstig de toen reeds uitgezette lijn gehandeld worden.

19. Informatie met betrekking tot de follow-up van het plan voor het beheer van de buitengrenzen en het plan voor de strijd tegen illegale immigratie en mensenhandel

document : niet beschikbaar
verbindendheid : n.v.t.
aard van het : informatie van het voorzitterschap
besluit

Tijdens de Raad zal een overzicht worden gegeven van de stand van zaken inzake de uitvoering van het plan van aanpak voor het beheer van de buitengrenzen (aangenomen tijdens de Raad van 13 en 14 juni 2002) en het actieplan ter bestrijding van illegale immigratie en mensenhandel (aangenomen tijdens de Raad van 28 februari 2002).

In het kader van de uitvoering van het plan van aanpak beheer buitengrenzen is tijdens de Europese van Sevilla in juni jl. prioriteit gegeven aan de volgende maatregelen.

¹ Zie voor de geannoteerde agenda van deze bijeenkomst 23 490 nr. 241.

Voor het eind van 2002 dienen de volgende maatregelen gerealiseerd te zijn:

- totstandbrenging van gezamenlijke operaties aan de buitengrenzen,
- onmiddellijk starten van proefprojecten waar alle belangstellende lidstaten aan kunnen deelnemen,
- oprichting van een netwerk van immigratieverbindingsofficieren van de lidstaten.

Nederland heeft deelname toegezegd aan een aantal projecten die door lidstaten zijn aangedragen. Het betreft hier onder meer het project RIO III (RIO staat voor «Risk Impact Operation»), het project ontwikkeling gemeenschappelijke risico analysemodel, het project samenwerking grensbewakingautoriteiten het project ontwikkeling curriculum training grensbewaking, het project harmonisatie werkmethodes onderzoek grensoverschrijdende criminaliteit, het project samenwerking gemeenschappelijke charters inzake verwijdering, en het project ontwikkeling netwerk van verbindingssambtenaren.

Voor juni 2003 dienen de volgende maatregelen gerealiseerd te zijn;

- opstelling van een gemeenschappelijk risicoanalysemodel om tot een gemeenschappelijke en geïntegreerde risicobeoordeling te komen,
- definitie van een gemeenschappelijke basisinhoud voor de opleiding van grenswachten, en aanscherping van de Europese regelgeving inzake grenzen,
- verrichting van een studie door de Commissie betreffende de lastenverdeling tussen de lidstaten van de Unie met betrekking tot het beheer van de buitengrenzen.

In het kader van de uitvoering van het actieplan ter bestrijding van de illegale immigratie en mensenhandel zijn tijdens de top van Sevilla aan de volgende maatregelen prioriteit gegeven;

- voor het einde van het jaar opnieuw de lijst bezien van derde landen waarvan de onderdanen al dan niet visumplichtig zijn;
- zo spoedig mogelijk een gemeenschappelijk identificatiesysteem voor visa opzetten, in het licht van een haalbaarheidsstudie die in maart 2003 zal worden voorgelegd en op basis van de richtsnoeren van de Raad; vóór eind 2002 zal een voorlopig verslag worden gepresenteerd;
- de sluiting van de overnameovereenkomsten waarover onderhandelingen gaande zijn versnellen, en nieuwe onderhandelingsrichtsnoeren goedkeuren voor overnameovereenkomsten met de landen die de Raad reeds geselecteerd heeft;
- op het vlak van het verwijderings- en terugkeerbeleid, nog voor het einde van het jaar de elementen aannemen van een terugkeerprogramma op basis van het Groenboek van de Commissie; een van die elementen is de optimalisering van snelle terugkeer naar Afghanistan;
- Het kaderbesluit inzake de bestrijding van mensenhandel, het kaderbesluit tot versterking van het strafrechtelijk kader voor de bestrijding van hulpverlening bij illegale binnenkomst, illegale doortocht en illegaal verblijf alsmede de richtlijn tot omschrijving van hulpverlening bij illegale binnenkomst, illegale doortocht en illegaal verblijf aan te nemen.

20. Versterking van de procedures van paspoortencontroles aan de Schengen-buitengrenzen

document : niet beschikbaar
verbindendheid : niet verbindend

aard van het : verklaring
besluit

Tijdens de informele Raad van 13 en 14 september jl.¹ heeft Frankrijk het probleem aan de orde gesteld dat niet visumplichtige vreemdelingen op Frans grondgebied worden aangetroffen, zonder dat een inreisstempel in hun paspoort is geplaatst. Hierdoor is niet vast te stellen of zij zich legaal of illegaal op het Schengengrondgebied bevinden. Frankrijk heeft tijdens de informele Raad voorgesteld om een gemeenschappelijke verklaring af te leggen dat de Lidstaten beleid en regelgeving op dit gebied respecteren. Dit beleid houdt in dat alle vreemdelingen, behalve vreemdelingen uit de EU/EER, bij binnenkomst in het Schengengebied een stempel in het paspoort geplaatst krijgen. Frankrijk heeft verder haar eigen beleid in die zin aangescherpt dat vreemdelingen, die geen inreisstempel in hun paspoort hebben als illegaal worden beschouwd en verwijderd kunnen worden. Voorgesteld wordt dat alle Lidstaten dit voorbeeld volgen.

Nederland kan het voorstel van Frankrijk steunen, mits alle Schengenlanden kunnen garanderen dat er 100% wordt ingestempeld. Voor Nederland betekent dit dat de zeehavenpolitie haar controleactiviteiten moet intensiveren. De zeehavenpolitie controleert momenteel 60% van de inreizenden via de zeehavens. Nagegaan wordt in hoeverre een 40% intensivering van de controleactiviteiten mogelijk is en wat voor gevolgen dit heeft voor de capaciteit. Op Schiphol levert dit geen problemen op.

21. Asielverzoeken van burgers uit kandidaat-lidstaten

document : niet beschikbaar
verbindendheid : n.v.t.
aard van het : discussie
besluit

Op initiatief van het Verenigd Koninkrijk spreekt de Raad over een ontwerp voor een gezamenlijke verklaring over asielaanvragen uit de kandidaat-lidstaten. Kern van de verklaring zal zijn dat de Europese Unie kandidaat-lidstaten als veilige landen van herkomst beschouwt en dat asielaanvragen van burgers uit deze landen als kennelijk ongegrond zullen worden afgedaan, zonder daarbij de bevoegdheden van de lidstaten aan te tasten. Deze bepalingen treden, zo lijkt de verklaring te gaan stellen, pas in werking op het moment dat de kandidaat-lidstaten de toetredingsakte tot de Europese Unie ondertekend zullen hebben. Het voorstel is thans nog op Raadswerkgroepniveau in bespreking.

22. Diversen

Onder dit agendapunt zijn nog geen onderwerpen aangemeld.

II Bijeenkomst met de kandidaat-lidstaten

Tijdens deze ontmoeting zullen de volgende onderwerpen aan de orde komen.

1. De Schengen-samenwerking in het kader van de uitbreiding; roadmap

document : nog niet beschikbaar
verbindendheid : n.v.t.

¹ Voor het verslag van deze bijeenkomst onze brief kenmerk 5 188 033/02/BIZ d.d. 28 september 2002.

aard van het : discussie
besluit

Tijdens de informele Raad van 13–14 september jl. is een discussie-document van het Deense voorzitterschap, genaamd Schengen en uitbreiding, besproken. In dit document werd voorgesteld een zogenoemde road map op te stellen voor de voorbereiding van de toepassing van het volledige Schengen-acquis bij toetreding van de kandidaat-lidstaten. Op dit voorstel is positief gereageerd door de lidstaten. Tijdens deze bijeenkomst met de kandidaat-lidstaten zal door het voorzitterschap een concept-road map worden overhandigd.

2. Gemeenschappelijke verklaring EU-kandidaat lidstaten inzake maatregelen ter verbetering van de bescherming van vrachtwagenchauffeurs tegen gewelddadige overvallen

document : nog niet beschikbaar
verbindendheid : niet verbindend
aard van het : discussie
besluit

Tijdens de bijeenkomst met de kandidaat lidstaten zal een voorstel voor een gemeenschappelijke verklaring van de Raad en de kandidaat-lidstaten worden afgelegd inzake de bescherming van personen die werkzaam zijn in de exportbranche tegen gewelddadige overvallen. De tekst is thans nog in het Comité van permanente vertegenwoordigers in bespreking. Het Deense voorzitterschap heeft het probleem van gewelddadige overvallen op chauffeurs op de agenda gezet.

Als een van de belangrijke taken voor rechtshandhavingautoriteiten wordt de bescherming van kwetsbare groepen in de samenleving gezien.

Chauffeurs die werkzaam zijn in de exportbranche vormen een dergelijke kwetsbare groep, wiens veiligheid extra aandacht behoeft. De veiligheid van deze beroepsgroep wordt als een gemeenschappelijke verantwoordelijkheid van de Unie en de kandidaat-lidstaten gezien, vanwege het transnationale karakter van de exportbranche. In deze ontwerpverklaring worden er onder meer aanbevelingen gedaan om nationaal onderzoek te verrichten om zo bovengenoemd probleem beter in kaart te krijgen, om het aantal parkeer-plaatsen met 24-uurs bewaking te vergroten, om statistieken bij te houden en om informatie uit te wisselen met andere landen.

Nederland kan deze ontwerp-verklaring van het Deense voorzitterschap onderschrijven, alhoewel dit probleem in Nederland niet als prioriteit is aangemerkt in de bestrijding van de georganiseerde criminaliteit. Overigens is het niet duidelijk of en in hoeverre er bij deze problematiek sprake is van een relatie met de georganiseerde criminaliteit.

3. Wederzijdse erkenning van verschillende rechtshandavingsinstrumenten

document : nog niet beschikbaar
verbindendheid : niet verbindend
aard van het : discussie
besluit

In het kader van de JBZ-samenwerking op met name strafrechtelijke gebied zijn verschillende rechtsinstrumenten ontwikkeld, die een beroep doen op de wederzijdse erkenning van elkaar beslissingen. Vereiste voor wederzijdse erkenning inzake handhaving zijn praktische werkafspraken en vertrouwen in elkaars rechtsstelsels. Het voorzitterschap zal in de

bespreking met de kandidaat-lidstaten het belang van wederzijdse
erkenning en voorwaarden voor goede werking aan de orde stellen.